

Bergen langs de Lienne

TROU DE BRA

LENGTE: 17 km

VERTREKPUNT: Aan de kerk van Trou de Bra, gehucht in Lierneux

AANDACHTSPUNTEN: Op deze wandeling moet je drie keer een tijdlang klimmen. Twee keer bedraagt het hoogteverschil iets meer dan 100 meter maar bij de eerste klim van de wandeling, van in de vallei van de Lienne tot op de hoogten van Haute-Bodeux, is het hoogteverschil 170 meter. De wandeling loopt over goede boswegen en -paden, een paar keer moet je goed uitkijken om een niet zo zichtbaar pad niet te missen. Langs de oever van de Lienne is het pad een beetje geaccidenteerd, het kan bij hoog water ook onder water staan.

Deze wandeling loopt grotendeel in de bossen, nergens is bevoorrading mogelijk. Tenzij je het geluk hebt dat het terras van de geitenboerderij in Grand-Heid open is.

TOPOGRAFISCHE KAARTEN NGI: 55/3-4 (1:25.000)

Je vertrekt in Trou de Bra, een gehucht in de vallei van de Lienne. In de kerk is er nog één dienst per week op zaterdagavond. De grot van O.L.V. Van Lourdes staat er verlaten bij. Trou de Bra is stil en stilgevallen. Wel is er in de buurt van de kerk een wandelbord met parkeerplaatsen. Het landschap met de riviervallei, de zwaar beboste bergen en de vele beekdalen, heeft inderdaad niks van zijn grandeur verloren en nodigt uit tot een lange tocht, zelden vlak en weg van de bewoonde wereld.

De tocht leidt door twee ingeslapen gehuchten, Derrère les Thiers en Grand-Heid. Ooit ontstonden ze doordat er water was en enkele open plekken wat kleinschalige landbouw toelieten. Vandaag bestaat de bevolking, naast enkelingen die er altijd woonden en er niet weg willen, vooral uit inwijkelingen die er rust komen zoeken. Zo startte een jong koppel in Grand-Heid een artisanale geitenboerderij. Op het terras

kan je van de kaas proeven en iets drinken, maar alleen in het weekend, en alleen in de zomer, en alleen als het mooi weer is. Op zondagnamiddag kan je er wel steeds terecht om de producten te proeven. De kazen en honing zijn aan te bevelen. Eerder dan commercie is een andere manier van leven het doel. De kans bestaat dat je hier een tijdje wil blijven.

In het begin van deze tocht zoek je de oevers van de Lienne op. Dit lieflijk riviertje is speels en dartel maar het waterpeil kan na een onweersbui op korte tijd snel stijgen. Je klimt dan weg uit de vallei en trekt uitgestrekte en afgelegen bossen in. Oriëntatiepunten zijn hier schaars. Je zal zelfs goed moeten zoeken om de Pierre Noufi te vinden. Deze rots ligt echt "in the middle of nowhere", op een hoogte van 471 meter, afgelegen in het donkere en moeilijk doordringbare woud tussen Les Villettes en Trou-de-Bra. Volgens de legende ligt onder deze Noufy een gouden ring verstopt die voortdurend groeit. Vrouwen die zich de moeite getroosten om helemaal naar de rots te komen om deze te strelen, zouden beloond worden met uitzonderlijke vruchtbaarheid. En vroeger hielden de heksen hier hun sabbat!

BESCHRIJVING

Naar het afgelegen gehucht Grand-Heid

Met de kerk aan je rechterhand volg je even de hoofdweg af. Aan het kruispunt links, richting Derrère les Thiers en Grand-Heid. Net voorbij de brug over de Lienne sla je rechtsaf, het gehucht Al Cense in. Je volgt het vlakke asfaltwegje dat in de vallei loopt. Bij een zijweg links volg je het asfaltwegje verder rechtdoor. Op het einde, bij een natuurstenen bak, neem je niet de grasweg rechtdoor maar je slaat met het asfalt linksaf langs een mooi huis met vakwerk. De weg wordt een kiezelweg. Na een bocht naar links kom je bij het laatste huis, hier wandel je verder over een graspad. Wat verder komen er twee wegen van rechts, maar jij wandelt gewoon verder rechtdoor.

Het pad stijgt matig en wordt een bosweg die in een bocht naar rechts stevig verder stijgt. Waar de weg vlak wordt heb je een schitterend uitzicht op de heuvels en bossen rond het gehucht Derrière les Thiers. Aan een zijweg rechts met slagboom ga je rechtdoor en vlak erna neem je aan de splitsing de rechtse weg die langs een weide loopt. De weg eindigt bij een huis in Derrière les Thiers. Linksaf over het asfalt langs het huis. Op het kruispunt bij nummer 6 sla je rechtsaf en je volgt de asfaltweg door het gehucht. Je bent snel bij het einde van het gehucht, aan een oude waterpomp bij het laatste boerderijtje sla je linksaf. Deze weg wordt een zalig graspad dat tussen het groen afdaald. Beneden in de vallei linksaf. Je slaat rechtsaf in de eerste zijweg, langs een afgelegen huis met nummer 3. Je steekt een beekje over en volgt de gele wandeling en de GR571 tot in Grand-Heid. Onderweg overwin je de volgende klim van deze wandeling.

De vallei van de Lienne induiken

In Grand-Heid neem je tegenover nummer 24 een klein dalend asfaltwegje. De weg wordt snel hol en het asfalt verdwijnt. Je wandelt langs een zeer afgelegen woning, de weg wordt een dalende grasweg. Beneden kom je bij de ingang van een weide. Je kan hier naar links, over een beekje, maar dat doe je niet. Je wandelt rechts van de weide verder, over een smal spoor naast de afsluiting. Het spoor draait naar rechts. Soms is het spoor niet zo duidelijk, je wandelt gewoon verder tussen de weide aan je linkerkant en

een beboste steile helling aan je rechterkant. Na een tijdje kom je aan het riviertje de Lienne en je wandelt verder over een smal pad langs de oever. Een aanduiding leert je dat dit een visparcours is van een plaatselijke visvereniging. Zoals ongeveer op alle rivieren in Wallonië is ook hier het visrecht in handen van een private visvereniging. Ter hoogte van een paar buitenverblijven draait de rivier naar links, het visparcours ook. Hier ga je rechtdoor, je volgt dus niet langer de oever van de Lienne maar wel een kleinere zijarm van de rivier. Je wandelt langs een weide en verderkom je bij een beekje, de ruisseau du Pétray. Je neemt niet de eerste weg rechts omhoog langs het beekje maar wel de tweede weg rechts omhoog. Deze weg is als onderdeel van de GR571 rood-wit bewegwijzerd.

Naar de beboste hoogten ten zuiden van Chevron

De weg stijgt door de vallei van het beekje dat onzichtbaar blijft. Er zijn links een paar zijwegen maar je blijft de hoofdweg rechtdoor volgen. Aan het eind van een gekapte zone aan de linkerkant komt er nog een zijweg van links. Net hierna loopt het beekje over de weg, het is hier bijna altijd modderig. Op deze plaats en net voor een scherpe bocht naar rechts moet je de weg verlaten en een bospad links opgaan. Er hangt hier een verbodsbord aan een boom.

Het bospad is mooi maar de klim is zwaar en lang. Boven kom je aan een kruispunt, hier ga je rechtdoor en je stijgt nog wat verder over een grasweg. Aan het einde van de klim moet je zeer goed opletten. Waar er rechts van de weg een overgroeide bosweg vertrekt moet jij aan de linkerkant van de weg een onogelijk spoor door het bos opgaan. Na enkele onduidelijke meters tekent het pad zich duidelijker af, smal em bemost en door een spookachtig sparrenbos. Het pad leidt je naar een bredere bosweg die je naar links volgt. Onmiddellijk links is er een verboden zijweg, je draait dus mee naar rechts. Links nog een verboden zijweg, je komt bij een beekje. Hier moet je alweer goed uitkijken. Net voorbij het beekje sta je voor een grote gekapte vlakte. De weg maakt hier een bocht naar links maar je moet hier de weg verlaten aan de rechterkant. Je wandelt langs de rechterrاند van de vlakte. Vroeger was hier een weg maar door de boswerkzaamheden is de weg in onbruik gemaakt. Je vindt alleen nog een spoor door het opschietend gras. Links een weids uitzicht. Na een tijdje tekent de vroegere weg zich weer duidelijker af. Hij eindigt op een brede kiezelweg. Linksaf.

Naar de Ruisseau de Mierdeux

De eerste aanhoudende klim op deze wandeling is nu achter de rug en je wandelt nu even rustig en vlak over de kiezelweg. Er is een zijweg rechts maar je volgt de kiezelweg verder. Je komt in een meer open zone met jong bos. Waar de kiezelweg zich splitst, ga je rechtdoor. De weg kronkelt even en je moet goed opletten: op de plaats waar de weg een rechte dreef wordt moet je hem verlaten. Je neemt hier aan de rechterkant een rechte weg door een sparrenbos. Het is hier zacht wandelen. Wat

verder kom je langs de rand van een uitgestrekte gekapte vlakke te lopen. De weg daalt, hij maakt enkele bochten en je volgt hem tot beneden in een vallei, onderweg negeer je een paar zijwegen aan de linkerkant. De weg eindigt beneden op een open plekje in het bos. Je houdt hier rechts aan en gaat een bosweg op, een speels beekje loopt hier over de weg. Wat verder draai je met de bosweg mee naar rechts, je laat hier een stijgende zijweg links liggen.

Je volgt de weg die een beekvallei volgt. Er is een zijpad rechts dat afdaalt naar de beek maar je blijft de weg door de vallei volgen. Je moet de weg pas een gans eind verder verlaten en de eerste zijweg links opgaan. Deze zijweg die je moet nemen vertrekt in een bocht onmiddellijk na de plaats waar een beekje over de valleiweg stroomt. Net voor deze beek is er trouwens nog een linkerzijweg die de moeite is om even te verkennen: enkele meters ver in deze zijweg is er een bronnetje met fris water, wat verder een mooie doorwaadbare plaats en aan de andere kant van de beek en aan de linkerkant van de weg een zalige wegdroomweide met rustieke banken. Meestal is er niemand maar de weide is privé. De weide is privé maar meestal is er niemand. Terug naar de valleiweg en even de volgorde der dingen herhalen: zijweg rechts met bronnetje, onmiddellijk erna bocht naar rechts met beekje over de weg, onmiddellijk hierna neem je de zijweg links.

Naar de Pierre Noufi

De weg stijgt. Na een eerste kort eindje vertrekt er een vlakke zijweg rechts maar jij gaat rechtdoor en je stijgt dus verder. Hogerop is er aan de rechterkant van de weg een grasstrook, ideaal terrein voor de jagers. Je blijft links van de grasstrook verder stijgen, de weg versmalt tot een smal paadje. Het paadje loopt even nog door een open zone en dringt dan een bos in. Zalig is dit mospad. Het paadje eindigt nog een gans stuk hoger op een kruispunt van boswegen. Je slaat hier rechtsaf. Je blijft de weg een tijdlang volgen.

Net voorbij een brandgang kom je op een kruispunt, de weg naar rechts is in slechte staat. Hier ga je rechtdoor. Waar de weg splitst, sla je linksaf. De weg loopt snel het bos uit. De weg loopt dan door een grote open plek. De rechterberm is zeer geschikt om op te zitten, een pauze te nemen en te genieten van de stilte. Na de open plek loopt de weg het bos in. Op een kruispunt ga je rechtdoor en net na dit kruispunt volg je op de splitsing de linkerweg. Je moet deze bosweg volgen tot op het einde. Onderweg moet je goed uitkijken om de druïdensteen Pierre Noufi niet te missen. De steen bevindt zich links van de bosweg. Een smal spoor brengt je ernaar toe, de wegwijzer hangt rechts van de weg maar wel alleen zichtbaar voor wandelaars die uit de tegenovergestelde richting komen. Het beste is dus om de volledige bosweg achterwaarts uit te wandelen, om de wegwijzer zeker niet te missen. Je kan ook de bosweg gewoon uitwandelen tot op het einde en dan even op je passen terugkeren, dan kan je de wegwijzer niet missen.

Spoorzoekend terug naar de vallei

Na het bezoek aan de Pierre Noufi volg je de bosweg dus nog even verder en op het einde, bij een andere bosweg, sla je rechtsaf. Weer een open plek, links een panorama op Les Villettes. Je volgt de weg die weer het bos inloopt. Na een tijd kom je op een kruispunt van boswegen. De blauwe wandeling gaat hier naar links en de gele naar rechts. Jij volgt geen van beiden en gaat rechtdoor, een dikwijls modderige weg. Een paar tientallen meters verder maakt de weg een bocht naar links. Op deze plaats moet je de weg verlaten: je gaat hier rechtdoor een kaalgekapte zone in. De weg is in het begin nauwelijks tot niet te herkennen tussen de brem en de kleine sparren. Gaandeweg tekent de weg zich iets duidelijker af, maar vooral in de zomer moet je hier een weg banen door de begroeiing. De weg loopt een bos in en wordt hier comfortabel en met gras begroeid. Bij een zijweg links ga je rechtdoor. Aan de sporen te zien is dit een gebied waar het krioelt van de everzwijnen. De weg daalt rustig verder door sprookjesachtig bos. Uiteindelijk, bij een merkwaardige grote steen, draait de weg naar rechts en eindigt op een brede bosweg.

Op deze bosweg ga je naar rechts en exact 75 passen verder verlaat je de bosweg: aan de linkerkant neem je een grasweg door sparrenbos. Deze weg brengt je snel op een uitzichtpunt op het dorp Trou de Bra en de omliggende heuvels. Opschietende sparren zullen snel elk uitzicht belemmeren. Op dit punt moet je naar rechts. Deze oude en in onbruik geraakte weg is ongeveer volledig ingenomen door struiken, gelukkig maken de wilde dieren een spoor. In het bos is de weg weer gemakkelijk begaanbaar. Hij daalt en eindigt op een brede berijdbare bosweg. Linksaf.

De bosweg stijgt en daalt in de flank van de heuvel en biedt je rechts schitterend uitzicht op de vallei van de Lienne en het dorp Trou de Bra. Wanneer de weg een bos met hoge sparren inloopt, let je goed op: 40 passen verder neem je rechts een grasweg door het bos die stevig daalt. Waar de grasweg eindigt, wacht je alweer een machtig uitzicht op de vallei. Rechtsaf een dalende begroeide weg. Alweer veel wildsporen. Op het einde van de weg sla je linksaf, hetzelfde pad als bij het begin van de wandeling. Wandel terug door de vallei naar de kerk van Trou de Bra.

